Rocznik 1935. Nr. 29.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 20-go lipca 1935 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 409 11.

Treść.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Wojewody Śląskiego

z dnia 1 czerwca 1935 r.

o opuście od cen, oznaczonych w taksie aptekarskiej za lekarstwa, wydawane na koszt instytucyj ubezpieczeniowych.

(Dz. Ust. Śl. Nr. 13, poz. 20).

Na mocy §§ 376 i 502 ordynacji ubezpieczeniowej z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. U. Rz. niem. str. 509) i art. 2 ustawy z dnia 16 marca 1923 r. w przedmiocie zaprowadzenia każdorazowej „ogólnej taksy aptekarskiej" na obszarze Województwa Śląskiego (Dz. U. Śl Nr. 16, poz. 102) postanawiam co następuje:

§ 1.

Za lekarstwa i środki opatrunkowe, wydawane na koszt instytucyj ubezpieczeniowych, działających na mocy ordynacji ubezpieczeniowej z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. U. Rz. niem. str. 509), apteki są obowiązane obliczać cenę według obowiązujących rozporządzeń o określaniu cen aptecznych i udzielać od ceny lekarstw, przepisanych w formie recept, opustu przewidzianego rozporządzeniem Ministra Opieki Społecznej z dnia 20 lutego 1934 r. o opuście od cen, oznaczonych w taksie aptekarskiej za lekarstwa, wydawane na koszt ubezpieczalni społecznych (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 138).

§ 2.

Za lekarstwa, wymienione w załączniku do rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 26 czerwca 1923 r. (Dz. U. Śl. Nr. 26, poz. 148) i w § 7 rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 11 czerwca 1924 r. (Dz. U. Śl. Nr. 16, poz. 65), przepisane na koszt instytucyj, wymienionych wyżej w § 1, w stanie pojedyńczym i niepodzielonym, apteki powinny wydawać po cenach ogólnej taksy aptekarskiej z wyjątkiem wszystkich opłat, przewidzianych w taksie za prace (taxa laborum) z upustem w wysokości 10%. Do ceny, obliczonej w powyższy sposób, tj. do ceny materjału i naczynia, wolno aptekom doliczać 5 groszy przy każdej ekspedycji tytułem opłaty manipulacyjnej.

Zleceń lekarskich, przepisujących wyżej wymienione lekarstwa w stanie pojedyńczym i niepodzielonym na koszt instytucyj ubezpieczeniowych, nie uważa się za receptę, uprawniającą apteki do pobrania opłat, przewidzianych w taksie za prace (taxa laborum).

Specyfiki farmaceutyczne, środki opatrunkowe, przybory szpitalne oraz narzędzia i przybory lekarskie, których ceny ustalone są w obowiązujących taksach i cennikach, podlegają tym samym opustom, co lekarstwa, wymienione w ustępie 1 niniejszego paragrafu, przyczem nie wolno pobierać opłaty manipulacyjnej, przewidzianej w ust. 1 § 2.

§ 3.

Apteki obowiązane są wydawać ubezpieczonym lekarstwa na zlecenie instytucyj ubezpieczeniowych przyczem za zlecenie instytucji ubezpieczeniowej uważa się pisemne zarządzenie lekarskie (recepta i t.p.). Dopłatę do kosztów lekarstw wolno pobierać w wysokości, ustalonej w § 2.

§ 4.

W razie niepodania przez lekarza właściwej wielkości środka leczniczego, znajdującego się w handlu w opakowaniach o rozmaitej wielkości, winna apteka wydać dany środek na koszt instytucji ubezpieczeniowej w opakowaniu najmniejszem.

§ 5.

Wszelkie środki lecznicze, przepisane na koszt instytucyj ubezpieczeniowych, winny apteki wydawać w razie braku odmiennego zarządzenia lekarskiego, w opakowaniu albo naczyniu najtańszem i koniecznem dla tego rodzaju środka leczniczego.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze nie narusza umów prywatnych, które dla instytucyj ubezpieczeniowych są korzystniejsze.

§ 7.

Przekroczenie przepisów niniejszego rozporządzenia karane będzie w drodze administracyjnej grzywną do 1.000,— zł.

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Wojewody Śląskiego z dnia 11 czerwca 1924 r. (Dz. U. Śl. Nr. 16, poz. 65), z wyjątkiem spisu leków sprzedaży odręcznej, wymienionego w §§ 7 i 12.

Wojewoda Śląski

(—) Dr. Grażyński.

2.

Obwieszczenie.

Statut miejscowy

gminy Brzeziny Śląskie o publicznym wodociągu i poborze opłat wodnych.

Na podstawie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3. VII. 1891 r. (Dz. U. Pr. str. 223) i art. 12, 21, 38, 44, 45 i 55 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 3. VII. 1926 r. (Dz. U. Śl. nr. 17 poz. 3) wydaje się następujący statut miejscowy dla gminy Brzeziny Śląskie.

D z i a ł I.

Przepisy ogólne dotyczące odbioru wody.

§ 1.

Wodociąg gminy służy do zaopatrzenia obywateli gminy w wodę do picia i dla celów gospodarczych. Prawo przyłączenia się wodociągu gminnego służy właścicielom zabudowanych gruntów, położonych przy ulicy, na której znajdują się rury wodociągu gminnego.

O tem, które realności podlegają przymusowi przyłączenia do wodociągu gminnego, decydują miejscowe przepisy policyjne. Pobieranie wody z innego źródła jak z wodociągu gminnego może być dozwolone tylko za zgodą miejscowej władzy gminnej.

Odbiór wody dla celów przemysłowych dopuszczalny jest tylko za osobnem każdego czasu odwołalnym zezwoleniem Zarządu gminnego.

Przerwy w dostarczaniu wody oraz zmniejszeniu się wydajności wodociągu nie uprawniają do żądania odszkodowania.

§ 2.

Przyłączenie do wodociągu gminnego wymaga zezwolenia Zarządu gminnego. O udzielenie zezwolenia należy wnieść na piśmie, załączając rysunki projektowanego przyłączenia w dwóch egzemplarzach.

Wniosek musi zawierać:

1. Nazwisko, stan i miejsce zamieszkania wnioskodawcy,
2. Dokładny opis gruntu mającego być przyłączonym do wodociągu i to według ulicy, numeru domu i księgi wieczystej,
3. Adres firmy wykonującej przyłączenie,
4. Zobowiązanie się wnioskodawcy do wbudowania wodomierza przy budynkach nowopowstałych.

Rysunek musi zawierać:

1. Plan położenia gruntu w stosunku 1 : 250 z wszelkiemi przewodami ziemnemi,
2. Zarys podziemia w stosunku 1:100, w którym wyrysowane być muszą: wodociąg główny i łącznikowy, miejsce wiercenia kurka, zasuwka przed frontem ulicy, wodomierze z kurkami zaworowemi z obu stron oraz kurek spustowy,
3. Podpisy właściciela gruntu i firmy mającej wykonać przyłączenie.

§ 3.

Zarząd gminy może żądać odpowiedniej zmiany projektu i firmy wykonującej oraz przepisać rodzaj materjału i wodomierza.

§ 4.

Koszta przyłączenia i prawidłowego utrzymania odgałęzienia do wodociągu głównego ponosi właściciel danego gruntu. Odgałęzienia od rury głównej aż do kurka umieszczonego przed wodomierzem stają się własnością gminy.

§ 5.

Właściciel gruntu względnie wnioskodawca obowiązany jest:

1. Zapłacić do Kasy gminnej opłatę w wysokości 3,— zł za uzyskanie zezwolenia na uruchomienie wodociągu.
2. Ponosić koszta założenia i utrzymania odgałęzienia w obrębie przyłączonego gruntu.
3. Przestrzegać przepisów Zarządu gminnego w sprawie przyłączenia, założenia i utrzymania wodociągu.
4. Rozpocząć projektowane prace dopiero po wyrażeniu na piśmie zgody na warunki, zawarte w zezwoleniu Zarządu gminnego, oraz po zgłoszeniu rozpoczęcia prac w Urzędzie gminnym conajmniej 48 godzin przedtem.
5. Przyprowadzić ulicę do stanu pierwotnego, przyczem odpowiada za późniejsze braki powstałe z powodu prac przewodowych.

§ 6.

Zarządowi gminnemu oraz upoważnionym przez tenże urzędnikom przysługuje prawo:

1. Kontroli prac przewodowych.
2. Natychmiastowego wstrzymania prac w razie nieprzestrzegania warunków zezwolenia lub niefachowego wykonania prac.

Dział II.

Przepisy dotyczące wodomierzy.

§ 7.

Wodomierz należy umieścić w miejscu łatwo dostępnem, zabezpieczonym od mrozu i wody zaskórnej w ten sposób, żeby przed nim nie było żadnego odgałęzienia lub odpływu. Odbieranie wody z przewodu wodociągowego od wodomierza do rury głównej bez zezwolenia Zarządu gminnego jest wzbronione i podlega karom ustawowym.

§ 8.

W razie uzasadnionej wątpliwości co do sprawności wodomierza właściciel winien wnieść do Urzędu gminnego wniosek o przeprowadzenie rewizji wodomierza.

Koszty rewizji i potrzebnej reperatury ponosi właściciel domu. Jeżeli przy rewizji stwierdzono, że wodomierz nie działa należycie lub w razie usunięcia wodomierza w celu rewizji, oblicza się wodę zużytą w miesiącu bieżącym według ostatnich 3-ch miesięcy.

§ 9.

Zarząd gminy może na koszt właściciela domu utrzymywać wodomierz i przewód łącznikowy aż do wodomierza. Taksamo może wymienić wodomierz w razie potrzeby.

§ 10.

Dokonanie otwarcia przewodu łącznikowego dozwolone jest osobom upoważnionym przez Zarząd gminy, którym każdego czasu należy umożliwić dostęp do odczytania lub naprawy wodomierza.

Dział III.

Postanowienia dotyczące opłat wodnych.

§ 11.

Opłaty za odbiór wody z wodociągu gminnego wynoszą:

a) za wodę zużytą w domach mieszkalnych i gospodarstwach rolnych pobraną na podstawie wodomierza.

Wysokość opłaty na 1 m^3 ustala Rada gminna na okres roczny przy uchwaleniu budżetu.

b) w razie braku wodomierza:

1. Od każdej osoby 1 m^3 miesięcznie,

2. Od każdego konia 2 m^3 miesięcznie,

3. Za każdą krowę 1,5 m^3 miesięcznie,

4. Restauracje, rzeźnie, warsztaty rzeźnickie, piekarnie i ogrodnicy 12 m^3 miesięcznie,

5. Za łazienkę 4 m^3 miesięcznie,

6. Za ustęp spłukiwalny 1 m^3 miesięcznie,

7. Od właścicieli ogródków przydomowych pobierać się będzie:

a) od obszaru do 100 m^2 1 m^3 miesięcznie,

b) od obszaru ponad 100 m^2 2 m^3 miesięcznie,

7. Opłatę za wodę pobraną na cele budowlane ustala Rada gminna w każdym wypadku osobno.

§ 12.

Ilość spotrzebowanej wody stwierdza miesięcznie z dołu funkcjonarjusz gminy. Przypadającą opłatę podaje się do wiadomości zainteresowanego za pomocą nakazu płatniczego.

Do uiszczenia opłaty w domach gdzie znajdują się wodomierze zobowiązany jest właściciel domu, w domach bez wodomierza lokator główny i sublokator, zaś w zakładach przemysłowych wykonujący przedsiębiorstwo.

Opłaty należy uiścić w Kasie gminnej w ciągu 14-tu dni od dnia doręczenia nakazu płatniczego. Właściciel domu mający wodomierz jest upoważniony żądać od swych lokatorów zwrotu przypadających na nich udziałów w wymierzonej mu opłacie.

W wypadkach zasługujących na uwzględnienie Zarząd gminy może na podstawie § 11 pkt. b opłatę zmniejszyć lub odpisać.

§ 13.

Opłaty wymienione w § 11 niniejszego statutu są daninami publicznemi, ciążącemi na gruncie przyłączonym do wodociągu gminnego i podlegają ściąganiu w drodze administracyjno-przymusowej.

Dział IV.

Postanowienia dotyczące środków prawnych.

§ 14.

Przeciwko nakazowi płatniczemu wymierzonemu w § 12 ust. 2 niniejszego statutu przysługuje płatnikowi w ciągu 4-ch tygodni od dnia następnego po doręczeniu niniejszego nakazu prawo sprzeciwu do Zarządu gminnego. Przeciw decyzji Zarządu gminnego wydanej na sprzeciw, służy płatnikowi w ciągu 14-tu dni od dnia następnego po doręczeniu decyzji prawo skargi w postępowaniu administracyjno-spornem.

Wniesienie środków prawnych nie wstrzymuje obowiązku płatnika do terminowego uiszczenia opłaty (por. § 12 ust. 3 niniejszego statutu).

Dział V.

Postanowienie końcowe.

§ 15.

Winni naruszenia postanowienia niniejszego statutu podlegają karze sądowej do wysokości 350,— złotych stosownie do art. 55 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. Ust. Śl. nr. 17, poz. 30).

§ 16.

Zarząd gminy będzie władny żądać od właścicieli urządzeń wodociągowych, nieodpowiadających postanowieniom niniejszego statutu dokonania odpowiednich zmian w celu zastosowania tych urządzeń wodociągowych do wymagań niniejszego statutu.

§ 17.

Statut niniejszy wymaga zatwierdzenia przez władzę nadzorczą i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Powiatowej powiatu Świętochłowickiego.

Równocześnie traci ważność statut gminy z dnia 12. VI. 1925 r. w przedmiocie pobierania opłat za używanie wodociągu, kanalizacji oraz oświetlenia ulic na obszarze gminy Brzeziny Śląskie.

Brzeziny Śląskie, dnia 3 kwietnia 1935 r.

Zarząd gminy

(—) Gąsior Jan, Szmatloch Jan,
Włoczek Aleksander

Rada gminna

(—) J. Goncerzewicz, Nowara Paweł,
Płocica Stanisław, Anioł Tomasz

L. dz. Sm. 203

Uchwała.

Statut gminy Brzeziny Śląskie o publicznym wodociągu i poborze opłat za wodę z dnia 3 kwietnia 1935 r. zatwierdza się na podstawie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3. VII. 1891 r. (zb. ust. str. 223).

Świętochłowice, dnia 13. 6. 1935 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński

(—) Sobel, Tkocz, Szymonek, Sieja

Opublikowano.

Brzeziny Śląskie, dnia 3 lipca 1935 r.

Naczelnik gminy

(—) Gąsior

3.

Zarządzenie

o zwalczaniu zarazy i pomoru świń.

Na podstawie § 348 Rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Krzenciesy Konstantego w Wielkich Piekarach i Bronego Konstantyna w Rudzie Śl. urzędowo stwierdzono zarazę i pomor świń.

Świętochłowice, dnia 11 lipca 1935 r.

Za Starostę

(—) Niedoba
Pow. Lek. Wet.

Odbito w Drukarni E. Leksan Swiętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10